

Най-често пъкъ предъ кжщний прагъ,
Подвило подъ главата кракъ,
Лежи, мижи и — пази.
Не може просекиня,
Ни котка да премине:
То тѣхъ така ги мрази!

Понѣкога срѣдъ черний дворъ
Се спрѣло и съ втораченъ взоръ
Внимава, — задъ дъскитѣ
Пѣтлитѣ какъ се борятъ,
Какъ гължи гъргорятъ,
Или цвъртятъ врабцитѣ.

А щомъ навънъ го изведемъ,
Търчи, не можемъ да го спремъ.
Когато пъкъ се случи
На лозе да замръкне,
Отъ радостъ то ще хвъркне...
Баронъ е славно куче!

Ив. Карановски.

